

ANDREJ CAPUDER: PESMI

Darilo Podaril ti bom reko, noč in čoln
in v njem bo sedež z žametno prevleko
ljubezni.

Molče sediva v njem
in zrak je poln
izpolnjenih želja
in ukročenega nemira.
Beživa v valujoč objem,
trenutek vstaja in divja
in spet umira.

Molčiva
in božava zaklad
zaupanja in vere;
tihó potujeva, da ne zbudiva
dreves obupa in prepira,
da niti list ne prileti
z obrežja na bleščeče se gladine
in jih skali.

Tišine
moči
nikoli krik slabosti ne prekine
in čutim, da je čas
utišal svoj korak,
zato, da bova čula glas
srca.

Norost sveta
je kot oblak,
ki vrže hladno senco v najin čoln
in v nama prebudi objem,
ki je še bolj gorak
in bolj popoln.

Podaril ti bom reko, noč in čoln
in upanje, da bova ti in jaz
v neskončnost obrnila svoj obraz
in tam morda
spoznala, kam
greva.